

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: TIL DRONNING JULIANE MARIE PAA HENDES FØDSELS-FEST DEN 4DE SEPT. 1769 (1769)

Citation: Ewald, Johannes: "TIL DRONNING JULIANE MARIE PAA HENDES FØDSELS-FEST DEN 4DE SEPT. 1769 (1769)", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 268. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald03val-shoot-workid86651.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

TIL DRONNING JULIANE MARIE PAA HENDES FØDSELS-FEST DEN 4DE SEPT. 1769 (1769)

FRYD ruster sig mod Fryd, at trettes om mit Øye,
Og Siælen fordres af forskiellig Lyst -
Hver Synspunct vil mig heel - Selv Gisning vil fornøye. -
Haab og Erindring, hver har glade Dage,
Som kalde mig snart frem og snart tilbage,
Og fordrer hver et Hierte af mit Bryst. -

Snart viiser sig en Dag steds værdig at erindre,
Thi den har seet VOR JULIANE først. -
Saa gjør den Dag vi see de andres Straaler mindre. -

Saa skiules den igien, af dem vi vente. -
Saa finder Sandhed, at enhver fortiente,
At kaldes glædest, lykkeligst og størst. -

Rør mig med magisk Kraft! Omskab mig Sang-Gudinde!

Som Janus eller Inons Vægttere;
At jeg uhindret maae beskue min Heltinde! -
Opløft min Sang saa høyt, som Rygtet raaber! -
Og, at jeg føler, det jeg seer og haaber,
Udrust mig med tidobbelt Følelse.

Grund til min Fryd og Sang! - O Dag, som først i Orden

Blev stor ved JULIANES Fest; -
Bliv evig dyrebar! - Bliv aldrig glemt af Norden! -
Vel saae Du ey de fulde Straaler tindre -
Haab var din Glæde - men er den vel mindre,
Som saae dem først, end dem, som saae dem best? -

269

Dog, som en gierrig Bie vel summende betragter,
Hvad Blomster Knopper lover meer end har;
Men iler snart derhen, at hente fulde Dragter,
Hvor hvert et Blad sin Sødhed stolt udbreder,
Saaledes, Dage, haster jeg til eder;
Som ret har viist, Hvis store Navn I bar.

Til FRIDERICHs Paulun! - Ægyptisk Nat omhyller
Skioldungers Huus - Hvor er LOUISE nu? -
Vor Dannebodl - Men Glands, som blender, som fortryller! -
I sligt et Tab, siig Sang, hvem Gud bestemte,
Til værdig Trøst for FRIDERICH DEN FEMTE! -
Hvem, JULIANE, var det uden Du? -

See Muse, føel og tie! - Vov ey, min Sang, at prise
Hver Helte-Dyd og hver Fuldkommenhed! -
Siig kun, at det var stort, at være, som LOUISE. -
Hun var det - Paa Monarkens høye Sæde
Sad JULIANE, Hyrden selv til Glæde. -
De Mindstes Vel var Hendes Øyemeed.

Og skal du haste taus forbi den mørke Scene,

Hvor VOR HELTINDE viiser Sig i Flor. -
Beundrings-værdigst dog-Ild taaler Guld allene. -
Sligt Tab kun Helten. - Slig i haarde Vinde
Staaer Klipper fast. - Saa stoed og VOR HELTINDE;
Og selv det største Tab gjør Hende stoer. -

Har han, som prøver og belønner store Dyder,
Ey derfor med almægtig Stemme sagt,
Til Sorrigs mørke Skye, at den ey meer afbryder
Al-Godheds Straaler? - Bandt han ey sin Glæde
Til JULIANES Liv med Skiæbnens Kiæde,
Og bød den selv at trodse Dødens Magt? -

Slaae høyt, min Cithar, høyt! - Thi mit henrykte Øye
Seer idel Lyst. - Til VOR HELTINDES Fryd

270

Har Jorden sluttet evigt Forbund med det Høye.
Selv Hændelser har mod Natur og Vane
Bestemt sig til at fryde JULIANE,
Og Tiden Staaer, at lønne Hendes Dyd.

Som denne Dag, saa stoer i Majestæt og Ære,
Saa kiendelig ved sin Lyksalighed,
Skal alle JULIANES Fødsels-Dage være.
Den Gud, som gav os FRIDERICH tilbage,
Skal med sin Fryd forbinde BEGGES Dage,
Og evig Fryd skal de adskilles ved! -

271